

ΕΤΟΣ 61ο

3 Μαρτίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (3118)

Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Πολλοί έχουν παρεξηγήσει τη διδασκαλία της Εκκλησίας για το ανθρώπινο σώμα. Επειδή τονίζεται συχνά η σωτηρία της ψυχής παραμελείται η αλήθεια της Εκκλησίας, ότι και το σώμα συμμετέχει άμεσα στη σωτηρία του ανθρώπου. Ἄλλωστε και η άσκητική θεολογία της Εκκλησίας αναφέρεται τόσο στην ψυχή όσο και στο σώμα.

Το σώμα δεν είναι φυλακή της ψυχής απ' όπου η ψυχή θέλει να δραπετεύσει, να ἐλευθερωθεῖ. Ψυχή και σώμα είναι ἀρμονικά συνδεδεμένα. Είναι χαρακτηριστικά τὰ λόγια της συγχωρητικής ευχῆς στη νεκρώσιμη ἀκολουθία: «Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, φιλιανθρώπως ἐκέλευσας τὴν κρᾶσιν καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἄρρηκτον τοῦτον δεσμόν». Ὁ Θεός, κινούμενος ἀπὸ φιλιανθρωπία, μὲ δική του ἐντολή ἔνωσε τὴν ψυχή μὲ τὸ σώμα σὲ ἓναν ἄρρηκτο καὶ ἀρμονικὸ δεσμό.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἀλληλοεπηρεάζονται. Ὄταν ἀγιάζεται ἡ ψυχή, ἀγιάζεται καὶ τὸ σώμα. Καὶ ὅταν ἀμαρτάνει τὸ σώμα, συμμετέχει καὶ ἡ ψυχή. Εἶναι κοινὴ ἡ σωτηρία ψυχῆς καὶ σώματος, δηλ. ὅλου τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ συνιστᾷ βεβαίωση τῆς κοινῆς ἀναστάσεως

Ἡ ἀλληλοεπίδραση σώματος καὶ ψυχῆ γίνεται κατανοητὴ ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἡ ψυχή τῆς ἀνθρώπινῆς Του φύσης ἐνδύθηκε ἀθανασία, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνθρώπινο σώμα Του ἐνδύθηκε ἀφθαρσία.

Οὔτε ἡ ψυχή Του, ὡς ἀνθρώπου, ἔμεινε στὸν Ἄδη, οὔτε τὸ σώμα Του ὑπέστη τὴ φθορά τοῦ θανάτου. Δηλ. ἀναστήθηκε μὲ τὴν ψυχή καὶ τὸ σώμα. Εἶναι χαρακτηριστικά τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ ὅταν οἱ μαθητὲς του ἀμφέβαλαν γιὰ τὴν Ἀνάστασή Του: «Κοιτάξτε τὰ χέρια μου καὶ τὰ πόδια μου, γιὰ νὰ βεβαιωθεῖτε ὅτι εἶμαι Ἐγὼ ὁ ἴδιος. Ψηλαφήσατέ με καὶ δεῖτε· πνεῦμα (δηλ. ἀσώματη ὑπαρξη) δὲν ἔχει σάρκα καὶ ὀστά, ὅπως βλέπετε ἐμένα νὰ ἔχω· καὶ πῆρε καὶ ἔφαγε μπρο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. 5΄ 12-20)

Ὁ σκανδαλισμός τῶν ἀδυνάτων

Ἐξοισασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σώμα ἐστίν; «Ἔσονται» γάρ, φησίν, «οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν»· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεύμα ἐστίν. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐάν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστίν, ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ἦγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

στά τους» (Λκ. 24, 30-43). Ἐάν καὶ τὸ ἀναστημένο σῶμα Του δὲν εἶχε ἀνάγκη τροφῆς, ὅμως τὸ ἔκανε γιὰ νὰ πείσει τοὺς μαθητὲς του ὅτι καὶ τὸ σῶμα Του συμμετεῖχε στὴν Ἀνάστασή Του.

Ὁ ἀπ. Παῦλος, βασιζόμενος στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἐπιβεβαιώνει τὸ γεγονός τῆς κοινῆς ἀναστάσεως ὁλῶν τῶν πιστῶν καὶ γράφει: «Δεῖ γάρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν» (Α΄ Κορ. 15, 53). Ὅτι δηλ. πρέπει ὁ φθαρτὸς καὶ θνητὸς ἄνθρωπος νὰ ντυθεῖ τὴν ἀφθαρσία καὶ τὴν ἀθανασία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, ὥστε νὰ συμμετάσχει στὴν κοινὴ ἀνάσταση «εἰς ἀνάστασιν ζωῆς» καὶ ὄχι «εἰς ἀνάστασιν κρίσεως».

Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἔγινε γιὰ νὰ δοξάζεται ὁ Θεός

Ὁ ἀπ. Παῦλος γράφει ὅτι τὸ σῶμα μας ἔγινε γιὰ νὰ δοξάζουμε τὸν Κύριο· «τὸ δὲ σῶμα... τῷ Κυρίῳ». Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα, μετὰ τὴν κατάργηση τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ἀπὸ τὴ θυσία τοῦ Θεανθρώπου, εἶναι δεκτικὸ χάριτος καὶ ἀγιασμοῦ. Μὲ τὴ μεταλήψη τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου στή θ. Λειτουργία, τὸ ἀνθρώπινο σῶμα μετέχει στή χάρι τῆς ἀναστάσεως Του, διότι γίνεται μαζί με τὴν ψυχὴ μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἀπ. Παῦλος γράφει: «Δὲν ξέρετε ὅτι τὰ σώματά σας εἶναι μέλη Χριστοῦ;» Καὶ ὡς μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τὸ ἀνθρώπινο σῶμα γίνεται κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἀναπαύεται στὸν Υἱὸ καὶ ἀγιάζει ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια τὴν ἐπιβεβαιώνει πάλι ὁ Ἀπόστολος: «Δὲν ξέρετε ὅτι τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς μέσα στὸν ὁποῖο κατοικεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα;» Μὲ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δοξάζουμε τὸν Θεὸ μέσα στό σῶμα μας.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἀλλά δέν συμφέρουν ὅλα. Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἀλλά ἐγὼ δέν θά ἀφήσω τόν ἑαυτόν μου νά ἐξουσιασθῆ ἀπό τίποτε. Τά φαγητά εἶναι γιά τήν κοιλιά, καί ἡ κοιλιά γιά τά φαγητά· ὁ Θεός θά καταργήσῃ καί αὐτήν καί ἐκεῖνα. Ἀλλά τό σῶμα δέν εἶναι διά τήν πορνείαν· εἶναι διά τόν Κύριον καί ὁ Κύριος διά τό σῶμα. Ὁ δέ Θεός καί τόν Κύριον ἀνέστησε καί ἐμᾶς θά ἀναστήσῃ διά τῆς δυνάμεως του. Δέν ξέρετε ὅτι τά σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Νά πάρω λοιπόν τά μέλη τοῦ Χριστοῦ καί νά τά κάνω μέλη πόρνῆς; Μή γένοιτο. Δέν ξέρετε ὅτι ἐκεῖνος πού προσκολλᾶται εἰς τήν πόρνῃν εἶναι ἓνα σῶμα μέ αὐτήν; Διότι θά γίνουν, λέγει, οἱ δύο μία σάρκα. Ἐκεῖνος δέ πού προσκολλᾶται εἰς τόν Κύριον εἶναι ἓνα πνεῦμα μέ αὐτόν. Ἀποφεύγετε τήν πορνείαν. Κάθε ἄλλο ἀμάρτημα πού κάνει ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἔξω ἀπό τό σῶμα, ἐκεῖνος ὅμως πού πορνεύει, ἀμαρτάνει πρὸς τό ἴδιο του τό σῶμα. Ἡ δέν ξέρετε ὅτι τό σῶμά σας εἶναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού εἶναι μέσα σας, καί τό ὅποιον ἔχετε ἀπό τόν Θεόν καί δέν ἀνήκετε εἰς τοὺς ἑαυτοὺς σας; Ἔχετε ἀγορασθῆ ἀντί τιμῆματος. Δοξάσατε λοιπόν τόν Θεόν διά τοῦ σώματός σας καί διά τοῦ πνεύματός σας, τά ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τόν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ Θεός μέ τή χάρη Του δοξάζει τό ἀνθρώπινο σῶμα

Δέν δοξάζουμε μόνο ἐμεῖς τόν Θεό μέσα στό σῶμα μας, ἀλλῆ καί ὁ Θεός ὁ ἴδιος δοξάζει τό σῶμα μας. Εἶναι χαρακτηριστικά τά λόγια τοῦ Ἰησοῦ στήν Ἀρχιερατική Του προσευχή πρὸς τόν Θεό Πατέρα Του, «τώρα λοιπόν, ἐσύ Πάτερ, δόξασέ με κοντά σέ σένα μέ τή δόξα πού εἶχα κοντά σου προτοῦ νά γίνῃ ὁ κόσμος» (Ἰω. 17, 1). Ἀλλῆ καί στό αἴτημά Του, «Πάτερ, δόξασόν σου τό ὄνομα», ὁ ἄναρχος Πατέρας Του εἶπε: «Καί ἐδόξασα καί πάλην δοξάσω» (Ἰω. 12, 28).

Εἶναι συγκλονιστικό τό πῶς ὁ Θεός δοξάζει τόν ἑαυτό Του στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Υἱοῦ Του. Ὁ Χριστός ἀνέβηκε στό Σταυρό καί τό ἀναμάρτητο σῶμα Του σταυρώθηκε γιά νά δοξασθῆ ὁ οὐράνιος Πατέρας Του, νά γίνῃ τό θέλημά Του καί νά σωθῆ ὁ κόσμος. Καί μέ τή θυσία αὐτή τοῦ Υἱοῦ δοξάσθηκε ἡ ἀνθρώπινη φύση. Διότι μετά τήν Ἀνάστασή Του ὁ Κύριος καί μετά τήν ἀνάληψή Του στοὺς οὐρανοὺς κάθισε ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνο ὡς Θεός ἀλλῆ καί ὡς ἄνθρωπος.

Καί ὄλοι ἐμεῖς προσδοκοῦμε, ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας, νά συμμετάσχουμε μέ τήν ψυχὴ καί μέ τό σῶμα σ' αὐτὴ τὴ δόξα τοῦ Θεανθρώπου, ὥστε νά ἐπιβιβαιώνεται ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου ὅτι «ὁ Κύριος τῷ σώματι», δηλ. ὅτι καί ὁ Θεός θά δοξάσῃ τό σῶμα μας στή Βασιλεία Του.

3 Μαρτίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων, Θεοδωρήτου ἱερομάρτυρος.
Ἦχος: πλ. β´ – Ἑωθινόν: ΣΤ´ – Ἀπόστ.: Α´ Κορ. στ´ 12 - 20 – Εὐαγγέλιον: Λουκᾶ. ιε´ 11-32.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Μαρτίου, τῆς Ἀπόκρεω.
Ἀπόστολος: Α´ Κορ. ν´ 8 - θ´ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε´ 31-46.

Σημεῖα στή γῆ γιά τή δόξα τοῦ σώματος

Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἄφησε ὀρισμένα σημεῖα ὥστε νά ἔχουμε ἐμφανή μαρτυρία γιά τή δόξα τοῦ ἀνθρώπινου σώματος ἀπό τόν Θεό. Πρῶτο σημεῖο εἶναι τά θαύματα ἀπό τό ἄγγιγμα καί τή σκιά τῶν Ἀποστόλων καί τῶν ἁγίων ἐν ζωῇ. Δεύτερο σημεῖο εἶναι ἡ εὐωδία καί ἡ θαυματουργική ἐνέργεια τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας πού ἐκτίθενται σέ προσκύνηση στούς πιστούς.

Ἀντίθετα, ἡ συμμετοχή τοῦ ἀνθρώπινου σώματος σέ πράξεις πού προσβάλλουν τήν ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ ταυτόχρονα ἀτιμάζουν καί τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου ὡς θείου δημιουργήματος. Ὁ ἀπ. Παῦλος ἔχει ὅτι «τιμῆς ἠγοράσθητε», δηλ. ἐξαγορασθήκαμε ἀπό τή δουλεία τῆς ἁμαρτίας μέ τήν τιμή τοῦ Τιμίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν δυστυχῶς μέ τίς πράξεις μας δέν ὑπολογίζουμε τήν ἀνεκτίμητη δωρεά τοῦ Κυρίου, τότε τό σῶμα μας συμμετέχει στή φθορά καί τό θάνατο χωρίς ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΤΣΑ, Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Λειτουργικά καί κατανυκτικά κείμενα

Δώδεκα κείμενα πού ἀναφέρονται στήν πνευματική προετοιμασία τοῦ πιστοῦ κατά τή Μεγ. Τεσσαρακοστή, τήν καρδιά τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀτικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr